

Straks over den boulevard bij avond.

Eerst moeten wij recht laten wedervaren aan een der bekende Parijsche typen, die men ziet in het centrum der slenteraars, vóór alle schouwburgen, aan alle spoorwegstations: de koetsiers der huurrijtuigen. Hij heeft u van den trein naar uw hotel gebracht, van uw hotel naar den boulevard en ge zult hem alle dagen noodig hebben: den aapjeskoetsier. De man verdient een hoofdstukje voor zich alleen.

2. De Huurkoetsier.

Hij is, in de oogen van verreweg de meeste Parijzenaars, een heel wat gewichtiger personage dan, bijvoorbeeld, een gemeenteraadslid of een kantontrechter.

Op zekere dagen, onder een zekeren hemel, ziet men hem naar de oogen, spreekt men hem vriendelijk aan; als hij er op stond, zou men den hoed voor hem afnemen. Hij is dan omringd als een invloedrijk kamerlid in de spreekkamer van 't paleis Bourbon en heel wat fierder dan zulk een soevereintje. Van zijn bok ziet hij neêr op de hunkerende menigte, die staat te trappelen in de plassen. Hij werpt een blik vol minachting op den „bourgeois”, de „bourgeoise” en hunne twee „gosses”, die met hun vieren getransporteerd willen worden naar 't andere eind van Parijs.

„Plus souvent, hé, panné!”

Op die dagen is hij machtig en . . . veeleischend.

't Politie-toezicht is ergerlijk slecht. De agenten schijnen den koetsier niet te kunnen dwingen verre ritten te doen, behalve wanneer hij in de „file” staat, aan een rijtuigstation, iets waarvoor de man zich natuurlijk wel wacht. Hij „maraudeert”, d.w.z. hij rijdt zachtjes langs de randen der voetpaden of draait heen om plaats en, waar veel menschen bijeen zijn.

„Koetsier!”

„Waarheen?”

Als ge te ver wilt, verwaardigt hij zich niet te antwoorden of hij roept u een scheldwoord toe.

Hij heeft, verder, een machtwoord te zijner beschikking, dat zelfs de politie-agent, die, uit overmaat van dienstijver zeker, voor u in de bres springt, weêrloos maakt:

„Je vais relayer.” „Ik ga een ander paard halen.”

Is 't waar, is 't een leugentje voor zijn bestwil? Wie kan het nagaan? De koetsier maakt zich uit de voeten en ge ziet, een oogenblik, het cycloopenoog achter in zijn wagentje u tergend tegenglimmen.

„Je vais relayer!”

